

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 182**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2571
Märbacka, Sunne. 16.9.1916

Käraste .

Det var ett lustigt datum i dag bara ettor, nior och sexor.

Tack för brevet, det var roligt, att du inte tycker, att ögonen ha blivit sämre. Jag undrar jämt hur det kan vara med dem, men jag vill inte vara besvärlig och fråga. Ibland tycker jag nästan, att det vore bättre om allt ginge fort, så att du sluppe dessa skräckfula visiter hos doktorn, och sedan kunde känna dig trygg, men naturligtvis är detta inte rätt, utan det är nog goda tecken om allt går långsamt eller stannar av. Här också har vi haft en otäck storm, som har kylt av temperaturen. Annu har det dock inte frusit, utan vi har blommor kvar i trädgården, och alla träd stå gröna. Jag skall säga, att man sätter värde på detta nu, då det så snart skall lämna oss. Det är en skräck var kväll för att natten skall bli kall. Det är nästan bättre, sedan den första frosten kommit, så att man inte har något mer att frukta för.

Henrik är borta ännu, men lär komma hem i dag. Nej, Ellen har jag inte bjudit, men man tycker ju, att när han hade så gott om pengar, att ^{han} kunde bjuda henne, så var det ju onödigt, att jag hjälpte honom. Men sådana där delikatesser förstå inte de unga nu frötiden. Lillan har varit i vård av sin jungfru, och det har gått bra, nu blir det väl ingenting, som kan hålla Ellen hemma, när detta experimentet lyckats.

I går föddes det ett litet människobarn här på Märbacka, på Knöln hos de unga Engströms. Far, farfar, och farfarfars ha gått i arbete här. Det är ju ståtligt. Kalvar komma nu en om dagen och något olycksfall har det inte varit, sedan Ellen for bort. Få nu se hur det går, då hon kommer tillbaka. En kväll var hon här, då jag satt och lade patience. Så sa hon helt hastigt. "Ingen patience går för Tant Selma i kväll. Det är därför, att jag sitter och ser på och har onda ögon." - "Kanske du är en Jettatore" sa då jag. "Jettatore sa hon. "Heter det så i Italien." Och hon blev så intresserad av att höra hur den där övertron var spridd där. Jag skulle inte undra på om hon hade någon slaga tro på att hon drog olycka med sig. För tänk vad hon och Henrik jämt äro sjuka, och vilken oro och otur,

det ständigt är omkring dem.

Ja , det blir nog märkvärdigt , som du säger , att komma bort härifrån och bli stadsbo igen. Men somliga saker bli nog bra, såsom att få ett skrivrum , som inte på samma gång är sängkammare. Och så behöver jag mer än väl att ta reda på min syster , så att dessa Alhgrekar inte alldeles fördärva henne. Hon försöker alltid numera att spela glad för det tror hon jag tycker om , men om hon någongång öppnar sitt hjärta , så är det så fullt av bekymmer och oro och nästan av fixa ideer av beskaffenhet , att göra mig verkligt ängslig för henne.

Ännu har dock inte de stora sorgerna kommit över henne, men med de barn hon har, så kunna de nästan i te undvikas, och hur skall hon då kunna stå emot. Men kanske hon är lik faster Lovisa och bär det stora bättre än det lilla.

Jo det var bra roligt , att kunna skriva ett par dar. Men det är inte så lätt att få hålla på . I går satt jag hela dagen och letade ut citat ur Gösta Berling , som skulle sättas under Nermans ritningar. I dag skall jag skriva brev hela dagen. Men i morgon skall jag pröva på att fortsätta.

Jag blev just hemsk till mods , då du skrev , att du kände dig så tvingad , att fara till Danmark . Strax efteråt läste jag i tidningen om att tyskarna hålla på att gräva skyttegravar utmed gränsen. De frukta naturligtvis för att Engelsmännen skola göra en landstigning och tvinga sig till genombåg . Det är märkvärdigt , att det inte har blivit försökt allaredan. Alla de småländer , som ge sig in i kampen på ententens sida ser det ut att gå illa för , så att jag önskar av allt hjärta , att detta hinte måtte bli något av.

Tack för erbjudandet av den egyptiska boken , men inte nu. En annan gång skall jag bli tacksam att uppliva nina afrikanska minnen , men för närvarande läser jag ingenting. Jag kastar mig i min säng klockan halv tio och sover hela natten. Det är då Strömstads förtjänst , att jag sover så bra nu . Det kommer efter, att jag inte kunde sova där i somras så vidare bra.

Det är nästan hemskt , att det känns alldeles som ett annat ställe här , då Henrik är borta. När han är hemma, ha vi så bråttom , och äro så tvära och korthuggna , och karlarna svara nästan inte alls då man möter dem , nu äro de på en gång så välvilliga och småle och äro glada åt arbetet och tänka så vänligt på att allt skall bli skött på bästa sätt. När han är hemma , så låta de sakerna ha sin gång, även om de se , att han gör galet, det har jag märkt flera gånger.

Ja nu när tyktan stå ans hi så att vi på tur på våra färdar i respektive verklighetens och diktens världar. dit vi äro på väg för Lovisa.

*minna förblösa
Det är ju uppgjord för länge sedan. Och jag hoppas, så du skall trivas i de stora rummen och slumra för det bästa över. Självredandet och sova mycket längre. Jag jag där bara, med alla naturligtvis skall du komma till Färuu i jll. Det är ju uppgjord för länge sedan. Och jag hoppas, så du skall trivas i de stora rummen och slumra för det bästa över. Självredandet och sova mycket längre. Jag jag där bara, med alla*